

her (Thorup), nævnte, 24 Aar istedetfor 14. Ja, jeg vil gaa endnu videre. Jeg vil sige, at den egentlige Berettigelse til, at man vil slaa en Del af Hartkornskatten, den kommunale Hartkornsskat, fast, er begrundet derpaa, at man siger, at saadan en gammel Hartkornsskat forandrer Karakter. Den bliver en Prioritet, der hviler paa Eiendommen, og Kjøberen har ved at købe Eiendommen taget Hensyn til, hvilke Afgifter der hviler paa denne. Jeg for mit Vedkommende skulde ikke have Noget imod, om man gif længere tilbage og sagde, at den Kommuneskat, der hvilede paa Hartkornet for tredive Aar siden, skulde udgjøre det faste Beløb, der skulde lignedes paa Hartkornet. Der var et Hensyn, hvorfor det ikke godt vilde kunne gaa an at hæve hele Hartkornskatten. Da den nemlig hviler som en fast Byrde paa alle Eiendommene, vilde det for det Første, naar man vilde hæve den, komme til, at Byrden vilde falde meget ulige paa Hartkornbrugerne, eftersom de have Prioriteter i deres Eiendomme eller ikke. Der er dernæst en anden Omstændighed, som man ogsaa bør overveje. Derjom en Mand f. Ex. eier det halve Hartkorn af et Sogn, og Manden bor udenfor Kommunen, vilde han, hvis man hævede Hartkornskatten, fremtidig kun komme til at betale til det paa-gjældende Sogn $\frac{2}{3}$ af det, som han vilde have betalt fuldt ud, dersom det hvilede som en Hartkornsskat paa Eiendommen. — Der har jo været reist Spørgsmaal om, hvorvidt den uproduktive Formue burde inddrages under Beskatningen. Ja, i den Henseende har en af de ærede Forslagsstillere havt Ordet, og det forekommer mig, at han tilstrækkelig har oplyst, hvorfor man ikke kan Andet end inddrage den Formue, der kaldes uproduktiv; maa jeg blot tilføie et Par Exempler. Sæt, en Mand eier et Par Tusind Kroner, og han siger: Nu vil jeg købe Møbler til min Veilighed, nu vil jeg selv møblere. En Anden siger: Nei, jeg holder mere af at leie Møbler. Han beholder sine Penge, og den Første har sine Møbler. Var det ikke urimeligt, om man vilde behandle dem paa forskjellig Maaade? En Dame siger: Ja, Renten af den Kapital vil jeg nu anvende paa at følge med Moderne, de allernevreste Moder, i min Klædedragt, og en anden Dame siger: Nei, jeg vil købe mig et rigtig kostbart Smykke, saaledes at jeg, naar jeg har kjøbt

det, er vis paa, at Alles Dine vilde falde paa mig, naar jeg træder ind. De eie lige Meget. Den Ene har beholdt sin Kapital, den Anden ikke. Nydelser har de begge, den Ene af sin Klædedragt, den Anden af sit Smykke, hvorfor skulde de da behandles forskjellig? En bygger sig et Hus og siger: Nu vil jeg bo i dette Hus, en Anden siger: Nei, jeg vil beholde mine Penge og leie mig frem. Den Ene eier en Kapital, den Anden eier et Hus, den Ene betaler Leie, den Anden betaler det ikke, hvorfor i al Verden skulde de behandles paa forskjellig Maaade? Saaledes vil man, naar man trænger lidt ind i Forholdet, komme til at se, at det er den største Urimelighed ikke ogsaa at medtage den Formue, som man kalder uproduktiv, det vil sige, den giver ingen Rente eller Indtægt, men den er dog paa en eller anden Maaade produktiv, den giver Fornøielse, den giver Nydelse for Vedkommende. Hvor kan ikke en Bogsamling være en Nydelse; tro de Herrer ikke, at det er en Nydelse blot at gaa i Verdenset og tænke paa: Her staa nu alle disse store Aander fra Fortiden, det beror paa Dig selv, hvad Dieblit Du vil, at sætte Dig tilbage i langt henfærne Tider, at mane de Døde frem og tale med dem; det er Noget, som kan bringe En til at glemme Alt det, som ofte følger med det daglige politiske Liv. Nei, hvoreledes man vender og dreier det, vil det være urimeligt at fritage den uproduktive Formue for Beskatning. Noget Formue tjener til en Mand's Nytte eller Fornøielse gennem Renten, anden Formue tjener umiddelbart enten til en Mand's Nydelse eller Fornøielse, det er Forskjellen; det Ene kalder man uproduktiv Formue, fordi den ikke giver Renter, men det er den i Virkeligheden ikke. Der har jo været reist stor Klage over, at Lovforslaget skulde være upraktisk, navnlig med Hensyn til Forholdene i Kjøbenhavn. Jeg kan ikke Andet end anføre det for sundt og rigtigt, at man faar saa mange Borgere som muligt til at føle sig selv som dem, der ogsaa bidrage til Kommunens Vel, det er sundt og fornøistigt. Naar en Mand selv har bidraget til at opføre et Raadhus, vil han ikke faa let i meget bevægede Tider faae Lyft til at rive det ned, som naar han slet Intet har bidraget dertil. Jeg tror, at Følelsen af, at jeg ogsaa er skatteyndende Borger, være sig nu for temmelig lidt, er